

Prof. dr hab. Henryk Okarma
Instytut Ochrony Przyrody PAN
al. Mickiewicza 33
31-120 Kraków
okarma@iop.krakow.pl

Ocena

osiągnięcia naukowego pt. „Ekologiczne strategie przeżycia nietoperzy (Chiroptera) w podziemnych obiektach podczas hibernacji”, pozostałych osiągnięć naukowych oraz działalności organizacyjnej, dydaktycznej i popularyzatorskiej dr Grzegorza Kłysa w postępowaniu w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk ścisłych i przyrodniczych w dyscyplinie nauki biologiczne.

Informacje wstępne

Niniejszą recenzję sporządziłem na podstawie dokumentacji, którą otrzymałem w formie elektronicznej z Rady Naukowej Uniwersytetu Opolskiego. Ponadto, w celu weryfikacji odbioru prac naukowych Kandydata w światowym obiegu informacji naukowej a także Jego aktualnych parametrów naukometrycznych korzystałem z bazy danych Web of Science Core Collection (stan na 15 grudnia 2024 r.).

Sylwetka Kandydata

Pan Grzegorz Kłys ukończył studia wyższe na Wydziale Biologii i Ochrony Środowiska Uniwersytetu Śląskiego w Katowicach, gdzie w 2000 r. uzyskał tytuł magistra na podstawie pracy pt. „Zróżnicowanie roślinności na terenie kompleksu leśnego usytuowanego między miejscowościami: Kleszczowa - Udórz - Kąpiele Wielkie”. W latach 2000-2003 był zatrudniony jako starszy technik (w grupie pracowników inżynieryjno-technicznych) na Wydziale Nauk o Ziemi Uniwersytetu Śląskiego.

W 2003 r. w Instytucie Systematyki i Ewolucji Zwierząt PAN w Krakowie uzyskał stopień doktora nauk biologicznych w zakresie biologii na podstawie rozprawy doktorskiej pt. „Czynniki mikroklimatyczne decydujące o strategii wyboru miejsca hibernacji przez nietoperze: gacki brunatne (*Plecotus auritus*) i nocki duże (*Myotis myotis*) na przykładzie Podziemi Tarnogórskich”. Kandydat spełnił tym samym, zapisany w art. 219 ust. 1 pkt.1 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce, warunek konieczny do nadania stopnia doktora habilitowanego.

Od 2003 roku pan Grzegorz Kłys pracuje na stanowisku adiunkta na Wydziale Przyrodniczo-Technicznym Uniwersytetu Opolskiego w Katedrze Biosystematyki (obecnie Instytucie Biologii).

Ocena osiągnięcia naukowego

Dr Grzegorz Kłys we wniosku o przeprowadzenie postępowania w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk ścisłych i przyrodniczych w dyscyplinie nauki biologiczne przedstawił osiągnięcie naukowe pt. „Ekologiczne strategie przeżycia nietoperzy (Chiroptera) w podziemnych obiektach podczas hibernacji”. W skład tego osiągnięcia zadeklarował cztery pozycje (w dalszej części recenzji określane jako „P”), a mianowicie monografię naukową (P1) oraz cykl trzech powiązanych tematycznie artykułów naukowych (P2, P3, P4) opublikowanych po uzyskaniu stopnia naukowego doktora:

- (P1) Kłys G. 2013. Multifactor Analysis of Refugioclimate in Places of Hibernation of Chosen Bat Species. *Studia Chiropterologica: Annals of the Chiropterological Information Center*, vol. 8: 1-165. Institute of Systematics and Evolution of Animals Polish Academy of Sciences, Krakow. ISBN 9788391684191 25
- (P2) Kłys G. 2013. Effect of the microclimate of underground systems on the occurrence of hibernating bats. *Journal of Environmental Science and Technology: B*, 2(1): 36-45.
- (P3) Kłys G., Ziembik Z., Makuchowska-Fryc J. 2024. Bat Hibernation: In Groups or Individually? *Applied Sciences-Basel* 14(5), 2125; <https://doi.org/10.3390/app14052125>
- (P4) Kłys G., Makuchowska-Fryc J. 2024. Wintering Conditions and Heat Loss during Hibernation in the Brown Long-Eared Bat. *Applied Sciences-Basel* 14(2), 716; <https://doi.org/10.3390/app14020716>

Monografia naukowa oraz czasopisma naukowe, w których opublikowano powyższe prace, znajdowały się w ówczesnych albo znajdują się w aktualnym wykazie czasopism naukowych i recenzowanych materiałów z konferencji naukowych Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego (MNiSW). Jest to jeden z warunków koniecznych do nadania stopnia doktora habilitowanego, zawarty w art. 219 ust. 1 pkt. 2 lit b) ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce.

Poszczególne pozycje przedstawione w ramach ocenianego osiągnięcia naukowego zasadniczo różnią się dziedziną, w której się specjalizują, renomą i współczynnikiem wpływu.

(P1) Kłys G. 2013. Multifactor Analysis of Refugioclimate in Places of Hibernation of Chosen Bat Species. *Studia Chiropterologica: Annals of the Chiropterological Information Center*, vol. 8: 1-165. Institute of Systematics and Evolution of Animals Polish Academy of Sciences, Krakow. ISBN 9788391684191 25

„*Studia Chiropterologica*” to czasopismo, głównie polskojęzyczne, wydawane przez Centrum Informacji Chiropterologicznej Instytutu Systematyki i Ewolucji Zwierząt PAN w Krakowie, które ukazuje się bardzo nieregularnie. Wydanie tomu 8 zostało dofinansowane przez Babiogórski Park Narodowy i znajduje się w nim anglojęzyczne opracowanie monograficzne Kandydata. W 2013 r. czasopismo to znajdowało się na liście czasopism punktowanych MNiSW (25 pkt), jednak nie potrafiłem znaleźć żadnego potwierdzenia dla informacji zawartych w autoreferacie Kandydata, że miało Impact Factor (IF) równy 1,091. IF posiadają czasopisma ukazujące się regularnie, znajdujące się w bazie Web of Science. „*Studia*

Chiropterologica” nie są w tej bazie, więc nie rozumiem skąd pochodzi informacja o IF tego czasopisma.

Baza Web of Science (All Databases) w ogóle nie wykazuje tej pozycji pod nazwiskiem Kandydata.

(P2) Kłys G. 2013. Effect of the microclimate of underground systems on the occurrence of hibernating bats. Journal of Environmental Science and Technology: B, 2(1): 36-45.

„Journal of Environmental Science and Technology” jest wydawany przez Asian Network for Scientific Information. Można znaleźć informację w bazie SJR (Scimago Journal & Country Rank), że był oceniany do 2019 r. w kategorii environmental science (miscellaneous) i miał przyznany kwartył Q3. W 2013 r. czasopismo to znajdowało się na liście czasopism punktowanych MNiSW (4 pkt), jednak podobnie jak w przypadku w/w monografii nie potrafiłem znaleźć żadnego potwierdzenia dla informacji zawartych w autoreferacie Kandydata, że miało IF wynoszący 1,091. Według mojej wiedzy, czasopismo to nie posiada żadnego IF.

Podobnie jak w przypadku P1, baza Web of Science (All Databases) w ogóle nie wykazuje tej pozycji pod nazwiskiem Kandydata.

(P3) Kłys G., Ziembik Z., Makuchowska-Fryc J. 2024. Bat Hibernation: In Groups or Individually? Applied Sciences-Basel 14(5), 2125; <https://doi.org/10.3390/app14052125>

„Applied Sciences-Basel” jest czasopismem otwartego dostępu należącym do MDPI – wydawcy, który ze względu na założenia biznesowe oraz sposób funkcjonowania czasopism, oskarżany jest o praktyki drapieżne. Można to skrótowo opisać jako „płatisz – masz”. Nie ma, co prawda, nigdzie oficjalnego zalecenia, aby nie publikować w czasopismach MDPI, jednak podejrzenia o stosowanie przez nie niedozwolonych praktyk wydawniczych powinny skłaniać do zastanowienia, czy lokowanie w nich wyników swoich badań naukowych spełnia standardy uprawiania nauki. Oczywiście, czasopismo to posiada IF (2,7 w 2024 r.) oraz ma przyznane 100 pkt. w aktualnym wykazie czasopism MNiSW.

Problem, który dostrzegam polega na tym, że Kandydat ubiega się o stopień doktora habilitowanego w dziedzinie nauk ścisłych i przyrodniczych w dyscyplinie nauki biologiczne, a tymczasem w wykazie czasopism MNiSW „Applied Sciences-Basel” jest przypisane do bardzo szerokiego spektrum dyscyplin naukowych, ale nie ma tam dyscypliny nauki biologiczne. Podobnie, w bazie SJR (Scimago Journal & Country Rank) czasopismo to nie jest przypisane do żadnej kategorii biologicznej, dlatego w ogóle nie można ocenić wartości tego czasopisma (np. kwartył) w dyscyplinie nauki biologiczne.

Baza Web of Science (All Databases) nie wykazuje ani jednego cytowania tej publikacji, co nie może dziwić, gdyż ukazała się ona dopiero w 2024 roku.

(P4) Kłys G., Makuchowska-Fryc J. 2024. Wintering Conditions and Heat Loss during Hibernation in the Brown Long-Eared Bat. Applied Sciences-Basel 14(2), 716; <https://doi.org/10.3390/app14020716>

Uwagi j.w. Baza Web of Science (All Databases) wykazuje jedno cytowanie tej publikacji, ale podobnie jak P3, ukazała się ona dopiero w bieżącym roku.

Przedstawione do oceny osiągnięcie naukowe pt. „Ekologiczne strategie przeżycia nietoperzy (Chiroptera) w podziemnych obiektach podczas hibernacji” dotyczy niewątpliwie interesującego zagadnienia jakim jest ocena wpływu czynników abiotycznych na wybór miejsc hibernacji przez wybrane gatunki nietoperzy w różnego typu systemach podziemnych. Z kolei zdolność do hibernacji jest kluczowym aspektem możliwości zasiedlania przez te zwierzęta wysokich szerokości geograficznych.

(P1) Kłys G. 2013. Multifactor Analysis of Refugioclimate in Places of Hibernation of Chosen Bat Species. *Studia Chiropterologica: Annals of the Chiropterological Information Center*, vol. 8: 1-165.

W monografii tej Kandydat dokonał analizy szeregu czynników abiotycznych mierzonych w bezpośredniej bliskości zimujących nietoperzy, co określił jako refugioklimat. Badania wykonano w latach 2002-2007 w kilku podziemnych systemach w Polsce i Republice Czeskiej. Zmierzone zostały następujące parametry: prędkość przepływu powietrza, ciśnienie powietrza, wilgotność względna, przewodność cieplna podłoża, na którym zimowały nietoperze oraz temperatura powietrza. W badaniach uwzględniono 6 gatunków nietoperzy, które najczęściej spotyka się zimujące w systemach podziemnych. Taka całościowa analiza pozwoliła na ocenę wpływu wybranych czynników na wybór miejsca hibernacji.

Wykazano, że wybór miejsca hibernacji przez określony gatunek nietoperza i jego strategia jest zależna od analizowanych warunków fizycznych refugioklimatu. Stwierdzono, że każdy z badanych gatunków cechuje się swoim własnym specyficznym zakresem parametrów fizycznych schronienia, które jest optymalne podczas hibernacji oraz że poszczególne gatunki dość znacznie różnią się od siebie poszczególnymi parametrami.

Autor, na podstawie przeprowadzonych badań i uzyskanych wyników, sformułował dwa końcowe wnioski: (1) porównanie czynników warunkujących wybór miejsca hibernacji może mieć istotne znaczenie w praktyce ochrony nietoperzy i ich siedlisk, (2) istnieje możliwość symulacji mikroklimatu systemu podziemnego, a w konsekwencji refugioklimatu na potrzeby hibernacji danego gatunku nietoperza.

(P2) Kłys G. 2013. Effect of the microclimate of underground systems on the occurrence of hibernating bats. *Journal of Environmental Science and Technology*: B, 2(1): 36-45.

Dane, które obejmuje ta publikacja zbierano w latach 1991-2002 w Podziemiach Tarnogórsko-Bytomskich, które podzielono na 5 stref badawczych. Mierzono temperaturę, wilgotność względną oraz przepływ powietrza oraz rejestrowano liczebność i strukturę zimujących nietoperzy.

Stwierdzono, że wyróżnione strefy różniły się badanymi warunkami mikroklimatycznymi, a czynnikiem najsilniej różnicującym był przepływ powietrza, a następnie temperatura i wilgotność. Strefy różniły się pod względem liczby zimujących nietoperzy oraz ich składu gatunkowego. Skład gatunkowy hibernujących nietoperzy w poszczególnych strefach był praktycznie taki sam z roku na rok, co podkreśla znaczenie warunków mikroklimatycznych w wyborze miejsc zimowania przez poszczególne gatunki.

(P3) Kłys G., Ziembik Z., Makuchowska-Fryc J. 2024. Bat Hibernation: In Groups or Individually? *Applied Sciences-Basel* 14(5), 2125; <https://doi.org/10.3390/app14052125>

Praca ta koncentruje się na hibernacji mopka zachodniego (*Barbastella barbastellus*) w systemach podziemnych Polski w latach 2006 - 2011. Badano wpływ temperatury, wilgotności oraz prędkości przepływu powietrza na tworzenie przez nietoperze skupisk podczas snu zimowego. Wykazano, że określone kombinacje badanych parametrów wpływają na zachowanie nietoperzy w grupach podczas hibernacji, a mianowicie: (1) wzrost iloczynu temperatury i wilgotności prowadził do wzrostu liczebności grupy nietoperzy, (2) wzrost iloczynu temperatury i przepływu powietrza powodował zmniejszenie liczebności grupy nietoperzy, (3) wzrost iloczynu przepływu powietrza i wilgotności powodował zmniejszenie liczebności grupy nietoperzy, (4) wzrost iloczynu wszystkich trzech badanych parametrów także skutkowało zmniejszeniem liczebności grupy nietoperzy.

(P4) Kłys G., Makuchowska-Fryc J. 2024. Wintering Conditions and Heat Loss during Hibernation in the Brown Long-Eared Bat. Applied Sciences-Basel 14(2), 716; <https://doi.org/10.3390/app14020716>

Celem badań było określenie temperatury ciała oraz strat ciepła u gacka brunatnego (*Plecotus auritus*) podczas hibernacji w stosunku do parametrów mikroklimatu: temperatury otoczenia, wilgotności powietrza i przepływu powietrza. Dane pozyskano w Międzyrzeckim Rejonie Umocnionym i Podziemiach Tarnogórsko-Bytomskich w latach 2002-2007. Określono, że średnia utrata ciepła wynosiła do 4 W/m². Wykazano zmniejszenie masy ciała o 2,6 g w trakcie 1226 dni hibernacji. Autorzy stwierdzili, że obliczanie wydatku energetycznego nietoperzy poprzez pomiar parametrów refugioklimatu pozwala monitorować hibernację nietoperzy przy minimalnej interwencji (ponieważ mierzone są parametry otoczenia, a nie samych nietoperzy) oraz określenie potencjalnego czasu hibernacji. Dodatkowo pozwala to na identyfikację potencjalnych miejsc zimowania, gdzie wartości parametrów są korzystne pod względem wykorzystania zapasów tłuszczu. Badania takie mogą znaleźć zastosowanie przy projektowaniu sztucznych miejsc zimowania dla nietoperzy.

Poszczególne pozycje (P1, P2, P3, P4) przedstawione w ramach ocenianego osiągnięcia naukowego niewątpliwie zawierają ciekawe i poszerzające wiedzę naukową informacje dokumentujące wybrane aspekty hibernacji nietoperzy, jednak trudno je ocenić, że stanowią one znaczny wkład w rozwój dyscypliny, którą w tym przypadku są nauki biologiczne. Wkład ten mierzy się przede wszystkim poziomem odbioru, stopniem zauważenia i docenienia tych publikacji przez innych naukowców zajmujących się daną tematyką badawczą. Niestety, dwie najstarsze publikacje z 2013 roku, które stanowią zasadniczy zrąb przedkładanego osiągnięcia naukowego (P1 i P2), nie dość że w bazie Web of Science (All Databases) w ogóle nie pojawiają się przy nazwisku Kandydata, to jeszcze nie mają ani jednego cytowania. A od ich ukazania się minęło już 11 lat, czyli nie wzbudziły one jakiegokolwiek zainteresowania u chiropterologów na świecie, którzy naprawdę bardzo dużo publikują. Dwie ostatnie publikacje (P3 i P4), które stanowią pewnego rodzaju uzupełnienie pierwszych dwóch publikacji, ukazały się dopiero w 2024 roku mają łącznie tylko jedno cytowanie.

W podsumowaniu tej części mojej opinii stwierdzam, że przedstawione przez dr Grzegorza Kłysa osiągnięcie naukowe składające się z monografii naukowej (P1) i trzech

artykułów naukowych (P2, P3, P4) zatytułowane „Ekologiczne strategie przeżycia nietoperzy (Chiroptera) w podziemnych obiektach podczas hibernacji” jest powiązane tematycznie, co spełnia jedno z kryteriów wymienionych w art. 219 ust. 1 pkt. 2 lit. b) ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2023 r. poz. 742). Jednak uważam, że nie spełnione zostało inne kryterium wymienione w ustawie z dnia 20 lipca 2018 r. ust. 1 pkt. 2 Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2023 r. poz. 742), a dotyczące znacznego wkładu przedstawionego osiągnięcia naukowego w rozwój dyscypliny, którą w tym przypadku są nauki biologiczne.

Ocena pozostałych osiągnięć naukowych

Dr Grzegorz Kłys ze swoich dotychczasowych publikacji wyodrębnił także drugie osiągnięcie naukowe pt. „Wybrane gatunki stawonogów (Arthropoda) zasiedlające systemy podziemne”. W skład tego osiągnięcia zadeklarował cztery pozycje, a mianowicie monografię naukową (P5) oraz cykl trzech powiązanych tematycznie artykułów naukowych (P6, P7, P8):

- (P5) Kłys G. 2004. Przyroda Podziemi Tarnogórskich. Polskie Towarzystwo Geograficzne, Pyrzowice-Sosnowiec, 110 pp. ISBN: 83-918296-8-5.
- (P6) Kłys G., Kubisz D. 2017. Beetles (Coleoptera) in the Tarnowskie Góry-Bytom Subterranean System. Acta Entomologica Silesiana 25: 1-5.
- (P7) Kłys G., Lis J. 2013. First cave records for Palearctic burrower bugs (Hemiptera: Heteroptera: Cydnidae) from Tajikistan, with a checklist of the World Cydnidae associated with caves. Zootaxa 3686(4): 493-496.
- (P8) Kłys G., Lis B. 2021. Living on the edge: *Meoneura obscurella* in the „Wieliczka” Salt Mine (southern Poland) exhibits the first case of lecithotrophic ovoviviparity in the family Carnidae (Diptera). European Zoological Journal 88(1): 466-471.

Monografia naukowa oraz czasopisma naukowe, w których opublikowano powyższe prace, znajdowały się w ówczesnych wykazach czasopism naukowych i recenzowanych materiałów z konferencji naukowych i miały przypisaną określoną liczbę „punktów ministerialnych”. Jednak tylko czasopismo „The European Zoological Journal” posiada IF (5-letni IF z 2023 r. wynosił 1,7).

(P5) Kłys G. 2004. Przyroda Podziemi Tarnogórskich. Polskie Towarzystwo Geograficzne, Pyrzowice-Sosnowiec, 110 pp. ISBN: 83-918296-8-5.

Opracowanie to stanowi podsumowanie długoletnich badań prowadzonych w jednym z największych sztucznych systemów podziemnych w Europie (Podziemia Tarnogórsko-Bytomskie), jednak według mojej oceny ma ono bardziej charakter popularno-naukowy niż cechy monografii naukowej. Można w nim znaleźć także informacje dotyczące stawonogów, jednak jest to po prostu 3-stronicowa lista gatunków, które tam stwierdzono. Publikacja ta nie figuruje w bazie Web of Science (All Databases) pod nazwiskiem Kandydata.

(P6) Kłys G., Kubisz D. 2017. Beetles (Coleoptera) in the Tarnowskie Góry-Bytom Subterranean System. Acta Entomologica Silesiana 25: 1-5.

Doniesienie naukowe o stwierdzeniu w Podziemiach Tarnogórsko-Bytomskich w trakcie badań terenowych w 2001 r. 3 gatunków chrząszczy: *Choleva glauca*, *Pterostichus niger*, *Quedius*

mesomelinus. Baza Web of Science (All Databases) wykazuje tę publikację pod nazwiskiem Autora, ale nie ma ona żadnych cytowań.

(P7) Kłys G., Lis J. 2013. First cave records for Palearctic burrower bugs (Hemiptera: Heteroptera: Cydnidae) from Tajikistan, with a checklist of the World Cydnidae associated with caves. Zootaxa 3686(4): 493-496.

Doniesienie naukowe o stwierdzeniu podczas badań jaskiń w Tadżykistanie w latach 2007 i 2012 kilku okazów owadów z rodziny Cydnidae należących do dwóch gatunków: *Stibaropus henkei* i *Microporus nigrita*. Po raz pierwszy zostały one stwierdzone w środowisku jaskiniowym. Baza Web of Science (All Databases) wykazuje tę publikację pod nazwiskiem Autora, ma ona 6 cytowań.

(P8) Kłys G., Lis B. 2021. Living on the edge: *Meoneura obscurella* in the „Wieliczka” Salt Mine (southern Poland) exhibits the first case of lecithotrophic ovoviviparity in the family Carnidae (Diptera). European Zoological Journal 88(1): 466-471.

Doniesienie naukowe o znalezieniu w podziemnej części Kopalni Soli „Wieliczka” okazów muchówek zaklasyfikowanych do gatunku *Meoneura obscurella*. U owadów tych stwierdzono jajożyworodność, która rozwinęła się w wyniku skrajnie trudnych warunków, w których bytują. Baza Web of Science (All Databases) wykazuje tę publikację pod nazwiskiem Autora, ale nie ma ona żadnych cytowań.

Podsumowując wyniki czterech publikacji (P5, P6, P7, P8) określonych jako drugie osiągnięcie naukowe pt. „Wybrane gatunki stawonogów (Arthropoda) zasiedlające systemy podziemne” pod kątem ich znacznego wkładu w rozwój nauk biologicznych, trudno je ocenić inaczej niż tylko jako interesujące doniesienia faunistyczne, jednak o charakterze przyczynkowym, nie mające szerszego znaczenia dla dyscypliny.

Według przeprowadzonej przeze mnie kwerendy w bazie Web of Science Core Collection (stan na dzień 15.12.2024 r.) dr Grzegorz Kłys jest autorem lub współautorem 11 oryginalnych artykułów naukowych (w 6 z nich jest pierwszym autorem), które były cytowane 71 (69 razy bez autocytacji). Indeks Hirscha wynosi 4. Niestety, jak na osobę, która uzyskała stopień doktora ponad 20 lat temu są to bardzo słabe parametry naukometryczne. Dorobek naukowy dr Grzegorza Kłysa za okres całej kariery naukowej mocno odstaje od przeciętnego dorobku kandydatów ubiegających się o stopień doktora habilitowanego w dyscyplinie nauki biologiczne, przynajmniej we wnioskach, które oceniałem jako recenzent.

Analiza 11 artykułów naukowych znajdujących się w bazie Web of Science Core Collection ujawnia jeszcze jeden bardzo niepokojący fakt, a mianowicie że większość cytowań (dokładnie 40) pochodzi tylko z jednej wieloautorskiej pracy opublikowanej w „Proceedings of the Royal Society B-Biological Sciences” w 2015 r. dotyczącej historii ewolucyjnej wolnożyjących psów w Eurazji. Za wyjątkiem tego jednego artykułu, w dotychczasowym dorobku Kandydata nie ma żadnych publikacji wysoko cytowanych, co niewątpliwie jest najlepszym wskaźnikiem tego czy wyniki prowadzonych badań są dostrzegane w międzynarodowym obiegu informacji naukowej. Wydaje się, że można to tłumaczyć dość bardzo wąskim, żeby nie napisać przyczynkowym, charakterem publikowanych wyników

badzeń, bez zdecydowanie bardziej generalnych wniosków i szerszych implikacjach biologicznych i ekologicznych.

Uważam, że dr Grzegorz Kłys spełnia zapisany w art. 219 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2023 r. poz. 742) warunek stawiany osobom ubiegającym się o nadanie stopnia doktora habilitowanego, dotyczący wykazywania się aktywnością naukową realizowaną w więcej niż jednej uczelni lub instytucji naukowej, w szczególności zagranicznej. W pierwszym etapie kariery naukowej Kandydat był zatrudniony na Wydziale Nauk o Ziemi Uniwersytetu Śląskiego na etacie biologa w Zakładzie Biogeografii i Ochrony Przyrody i jego pierwsze publikacje posiadały tamtejszą afiliację. Pozostałe publikacje (od 2003 r.) są efektem aktywności naukowej w Katedrze Biosystematyki Wydziału Przyrodniczo -Technicznego na Uniwersytecie Opolskim. Ponadto, dr Kłys od 2005 r. prowadzi intensywną współpracę z Wydziałem Biologii Narodowego Uniwersytetu Tadżyckiego oraz z Uniwersytetem Medycznym w Duszanbe (Tadżykistan), czego efektem są publikacje naukowe oraz monografie wykazane w dokumentacji wniosku

W ramach współpracy z ośrodkami naukowymi w Tadżykistanie Kandydat odbył 5 staży w Narodowym Uniwersytecie Tadżyckim oraz Uniwersytecie Medycznym w Duszanbe, a w 2017 r. także krótki staż naukowy w Centrum Naukowym Rosyjskiej Akademii Nauk w Rostowie nad Donem.

Ocena działalności organizacyjnej, dydaktycznej i popularyzatorskiej

Dr Grzegorz Kłys od zatrudnienia w 2003 r. jako adiunkt w Katedrze Biosystematyki Wydziału Przyrodniczo-Technicznego na Uniwersytecie Opolskim prowadzi zajęcia dydaktyczne na studiach stacjonarnych i niestacjonarnych. Spektrum wykładów, ćwiczeń oraz zajęć terenowych było i jest niezwykle szerokie, a prowadził je m.in. na kierunkach: biologia, gospodarka leśna, ochrona środowiska, chemia środowiskowa, rolnictwo, bioinformatyka. Kandydat był promotorem 84 prac dyplomowych (magisterskich, licencjackich i inżynierskich). Ponadto, opiekował się studentami wykonującymi praktyki wakacyjne.

Dr Grzegorz Kłys ma także osiągnięcia na polu organizacyjnym. W latach 2003-2009 był kierownikiem Stacji Terenowej Katedry Biosystematyki w Borach Stobrawskich (Łódź). W latach 2006-2009 pełnił funkcję kierownika Zakładu Kręgowców w Katedrze Biosystematyki. Od 2005 r. jest członkiem Rady Naukowej Zespołu Opolskich Parków Krajobrazowych pełniąc funkcję jej wiceprzewodniczącego.

Wnioski końcowe

Na podstawie oceny przedstawionej mi dokumentacji, zgodnie z zapisami art. 219 pkt 1-3 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2023 r. poz. 742) stwierdzam, że dr Grzegorz Kłys nie posiada w swoim dorobku osiągnięcia naukowego stanowiącego znaczny, indywidualny wkład w rozwój dyscypliny nauki biologiczne. Bez wątpliwości, Kandydat wykazuje się dużą aktywnością na polu popularyzacji nauki i edukacji, jest widoczny w organizacji nauki, jednak Jego osiągnięcia czysto naukowe, mierzone

znaczeniem wyników badań dla rozwoju dyscypliny naukowej oraz odbiorem Jego prac w międzynarodowym obiegu informacji naukowej, są zdecydowanie poniżej przeciętnej dla osób ubiegających się o stopień doktora habilitowanego w dziedzinie nauki biologiczne.

Biorąc pod uwagę wszystkie zawarte w niniejszej recenzji konkluzje, negatywnie oceniam osiągnięcie naukowe dr Grzegorza Kłysa pt. „Ekologiczne strategie przeżycia nietoperzy (Chiroptera) w podziemnych obiektach podczas hibernacji”. Niniejszym wnioskuję do Rady Naukowej Uniwersytetu Opolskiego o nie nadanie dr Grzegorzowi Kłysowi stopnia naukowego doktora habilitowanego w dziedzinie nauk ścisłych i przyrodniczych w dyscyplinie nauki biologiczne.

prof. dr hab. Henryk Okarma

Kraków, 30 grudnia 2024 r.